

INFORMACJA, al. Niepodległości 34, 61-714 Poznań, hol główny, tel.: 61 626 66 66; fax 61 626 67 44, e-mail: kancelaria@umww.pl

ppłk Stefan Ignaszak

ppłk Stefan Ignaszak

**„Drozd”, „Nordyk”, „Pegaz”, „Norbert”
30.11.1911 - 8.01.2005**

Źródło zdjęcia: Archiwum IPN

Autor tekstu: *dr Rafał Sierchuła IPN Poznań*

ppłk Stefan Ignaszak, ps. „Drozd”, „Nordyk”, „Pegaz”, „Norbert” urodził się 30 listopada 1911 r. w Börnig obok Dortmundu w rodzinie robotnika z Wielkopolski, który wyemigrował do Niemiec za pracą. Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości powrócił wraz z rodziną do ojczyzny.

W 1931 r. zdał maturę w gimnazjum w Środzie Wielkopolskiej. W latach 1931-1932 był słuchaczem Szkoły Podchorążych Rezerwy Kawalerii w Grudziądzu, a następnie odbył praktykę w 17 Pułku Ułanów Wielkopolskich. W latach 1931-1936 studiował na Wydziale Prawno-Ekonomicznym Uniwersytetu Poznańskiego. W 1936 r. otrzymał stopień podporucznika rezerwy. W latach 1936-1937 pracował w Urzędzie Celnym w Poznaniu, Urzędzie Wojewódzkim w Poznaniu oraz w Starostwie Powiatowym w Kaliszu. Zmobilizowany został 31 sierpnia 1939 r. do Ośrodka Zapasowego 58 pp w Kutnie. Ochotniczo wstąpił 17 września 1939 r. do Samodzielnej Grupy Operacyjnej „Kowel”. Po rozbiciu jednostki uniknął niewoli. Następnie przedostał się do Francji, a po jej kapitulacji do Wielkiej Brytanii.

W kwietniu 1942 r. skierowany został na szkolenie dla oficerów wywiadu wojskowego w Glasgow. Po ukończeniu kursu wyraził zgodę na przerzucenie do kraju jako skoczek cichociemny. Zrzucony w nocy z 13 na 14 marca 1943 r. na placówkę Lelów pod Częstochową. Przydzielony do oddziału II KG AK jako oficer Ekspozytury Wywiadu „Lombard”. Objął tam funkcję inspektora sieci wywiadowczej oraz zastępcy szefa Wydziału Agencji Wywiadowczej. Od kwietnia do maja 1943 r. opracowywał materiały wywiadowcze z Wielkopolski, Pomorza i Rzeszy oraz m.in. pracował nad rozpracowywaniem bazy w Peenemünde. W czasie Powstania Warszawskiego walczył w stopniu rotmistrza w 3 batalionie pancernym „Golski” w rejonie południowego Śródmieścia. Został ciężko ranny. Po upadku powstania kontynuował działalność konspiracyjną w strukturach AK, aresztowany w październiku 1945 r. przez funkcjonariuszy UB w Bydgoszczy. Osadzony w więzieniu na ul. Rakowieckiej w Warszawie. Skazany w sierpniu 1946 r. przez Wojskowy Sąd Rejonowy w Warszawie na karę śmierci, następnie wyrok zmieniono na 10 lat więzienia. W 1951 r. zwolniony z więzienia, a w 1956 r. zrehabilitowany. Po wyjściu na wolność pracował w Dyrekcji Lasów Państwowych w Poznaniu, natomiast od 1959 r. został radcą prawnym w Koninie. W wolnej Polsce Stefan Ignaszak był współzałożycielem Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej. Do 2002 r. pełnił funkcję prezesa Zarządu Okręgu Wielkopolska, a następnie funkcję honorowego prezesa. W 1991 r. Sąd Warszawskiego Okręgu Wojskowego stwierdził nieważność wyroku z 12 sierpnia 1946 r., ponieważ czyny za które został skazany były związane z działalnością na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego.

Odnaczony m.in. Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari, Krzyżem Walecznych, Srebrnym Krzyżem Zasługi z Mieczami, Warszawskim Krzyżem Powstańczym oraz Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Zmarł 8 stycznia 2005 r. w Poznaniu. Pochowany został 15 stycznia 2005 r. w Alei Zasłużonych na Cmentarzu Komunalnym nr 2 Junikowo w Poznaniu.

Stefan Ignaszak stracił w czasie II wojny światowej dwóch braci: Antoni zginął w tragicznym wypadku, jako lotnik w Wielkiej Brytanii, natomiast Feliks - żołnierz AK zginął w obozie koncentracyjnym Gross-Rosen.

19 października 2005 r. w Izbie Pamięci Gimnazjum nr 1 w Środzie Wielkopolskiej nadano imię ppłk. Stefana Ignaszaka.

4 stycznia 2006 r. na murze za pomnikiem ks. Jerzego Popiełuszki przy kościele Matki Boskiej Bolesnej w Poznaniu odsłonięta została tablica pamiątkowa poświęcona ppłk. Stefanowi Ignaszakowi.

Projekt powstał we współpracy z oddziałem IPN Poznań oraz Muzeum Martyrologicznym w Żabikowie.

Dziękujemy za odwiedzinę i zapraszamy ponownie